

Život Panny Marie (VII): Narození Ježíše

Text o životě Panny Marie pojednává o události narození Ježíše Krista.

03.10.2010

Císař Augustus nařídil sčítání lidu v celé římské říši. Nařízení bylo pro všechny bez výjimky, od nejbohatšího až k tomu nejchudšímu. V Palestině se mělo uskutečnit podle židovských zvyků, každý ve městě, ze kterého pochází. Protože Josef byl z domu a potomstva Davidova, odebral se z galilejského

města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu (Lk 2,4-5).

Evangelista začíná vyprávět událost, která měla změnit dějiny lidstva, se vší prostotou. Cesta byla dlouhá, přibližně sto dvacet km. Za normálních okolností, když se cestovalo s některou z karavan, které projížděly z Galileje na jih, trvala čtyři dny. Maria tuto povinnost neměla, zapsat se musela pouze hlava rodiny. Ale jak mohla zůstat sama, když dítě bylo na cestě? A hlavně jak nemoci doprovázet Josefa do města, kde se podle Písma měl narodit Mesiáš? V rozmaru dalekého císaře měli Josef a Maria odhalit ruku Nejvyššího, která je vedla na všech jejích krocích.

Král Izraele, po kterém toužily všechny národy, věčný Syn Boha, přichází na svět v útulku pro zvířata.

Betlém byla malá vesnička. Ale vzhledem k sčítání lidu byl na tomto místě neobvyklý rozruch. Josef s Marií se obrátili na císařského úředníka, aby zaplatili daň a zapsali se do knihy poddaných. Potom se Josef vydal hledat místo, kde by mohli přespat. Tradice nám vypráví, že ode dveří ke dveřím ho lidé odmítali. Nakonec přichází do veřejného hostince, kde je vždy nějaké volné místo. Byl to pouhý dvůr obehnaný zdmi. Uprostřed nádrž s vodou, kolem které odpočívala tažná zvířata, a u zdi přistavěné útulky pro cestující s jednoduchou stříškou. Často byly rozdělené přepážkou a vytvářely tak jakési místnosti, kde se mohli hosté těšit určitému soukromí.

Nebylo to právě místo, kdy by Panna mohla porodit. Umíme si představit Josefovo trápení, když se blížila doba porodu a on nenacházel vhodné obydlí. Nebylo pro ně místo v zájezdním útulku (Lk 2,7), jak píše lakonicky svatý Lukáš. Někdo, snad samotný majitel hostince, je musel upozornit, že v okolí se nacházejí jeskyně, které sloužily během chladných nocí jako přístřeší pro dobytek. Snad by se tam mohli v některé z nich ubytovat, dokud nepomine nahromadění lidu a neuvolní se ve městě nějaké místo.

Boží prozřetelnost si posloužila těmito okolnostmi, aby ukázala chudobu a pokoru, s jakou chtěl přijít Syn boží na zem. Úžasný příklad pro ty, kdo ho budou následovat v průběhu dějin, jak vysvětluje svatý Pavel: Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista. On, ačkoli bohatý, stal se pro vás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby (Kor 8,9).

Král Izraele, po kterém toužily
všechny národy, věčný Syn Boha,
přichází na svět v útulku pro zvířata.
A jeho Matka mu dává jako dětskou
postýlku těsné jesličky.

Nejposlednější z lidí, stěhující se a
opatrující stáda jiným, budou
prvními, komu bude oznámen tento
velký zázrak: narození slíbeného
Mesiáše.

Ale Všemohoucí nechce, aby tato
jedinečná událost zůstala úplně
nepovšimnuta. V té krajině nocovali
pod širým nebem pastýři a střídali se
na hlídce u svého stáda (Lk 2,8).

Pastýři, nejposlednější z lidí, stěhující
se a opatrující stáda jiným, budou
prvními, komu bude oznámen tento
velký zázrak: narození slíbeného
Mesiáše.

Najednou u nich stál anděl Páně a
sláva Páně se kolem nich rozzářila a
padla na ně velká bázeň. Anděl jim
řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám

velikou radost, radost pro všechen lid...“(Lk 2,9-10) A když jim předal dobrou zprávu, řekl: „To bude pro vás znamením: Naleznete dětátko zavinuté do plének a položené v jeslích (Lk 2,12).“ Okamžitě se před jejich překvapenýma očima zjevilo množství andělů, kteří chválili Boha a zpívali: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení (Lk 2,14).“

Vydali se na cestu. Snad si vzali s sebou nějaké dárky, kterými chtěli obdarovat matku a novorozeně. Tato pocta byla pro Marii a Josefa důkazem, že Bůh nad svým Synem bděl. I oni se naplnili radostí před nefalšovaným jásotem těchto lidí a uvažovali ve svém srdci, jaké potěšení Pán nalézá u chudých a pokorných.

Když oslava skončila, pastýři obrátili svou pozornost ke svým stádům a velebili a chválili Boha za všechno,

co slyšeli a viděli (Lk 2,20). Po dvou tisíci letech jsme i my vybízeni, abychom velebili Boží zázraky. Zazářil nám posvěcený den, pojdte, národy, a klaňte se Pánu, neboť sestoupilo na zemi velké světlo. (Zpěv před evangeliem, Mše ve dne na slavnost Narození Páně)

J.A. Loarte

HLAS SVĚTCŮ

Rozjímám o Ježíši, položeném v jeslích (Lk 2,12), na místě, které je vlastně určeno pro zvířata. Kde je, Pane, tvá královská důstojnost, kde je čelenka, meč a žezlo? Patří mu, ale on je nechce, vládne zavinutý do plének. Je to bezbranný král a ukazuje se nám v bezmocnosti malého dítěte. Nevnucují se zde slova apoštola: Sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka (Flp 2,7)?

Pán přijal tělo, aby nám sdělil Otcovu vůli. A poučuje nás už zde v kolébce. Ježíš Kristus nás hledá - povoláním, které je povoláním ke svatosti -, abychom spolu s ním dovršili vykoupení. Pozorujte první bod jeho učení. Spoluvykoupení, které je nám svěřeno, neuskutečňujeme tím, že hledíme zvítězit nad našimi bližními, ale tím, že zvítězíme sami nad sebou. Abychom je přiblížili k Bohu, musíme se jako Kristus zřítci sebe, považovat se za služebníky druhých.

Kde je král? Není tomu tak, že Ježíš nechce kralovat nikde jinde než v srdcích, ve tvém srdci? Proto se stal dítětem. Neboť kdo by neměl rád takového malého tvorečka? Kde je Král? Kde je Kristus, kterého chce Duch svatý stvořit v naší duši? Ne v pýše, která nás odlučuje od Boha, ne v nedostatku lásky, která nás izoluje od ostatních. Tam Kristus být nemůže, neboť tam je jen člověk.

U nohou Dítěte, před králem bez
vnějších znaků jeho důstojnosti,
můžeme říci v den Zjevení: Pane,
osvobod můj život od vši zpupnosti,
prolom mou sebelásku, tuto touhu
prosadit se za každou cenu a vnutit
svou vůli druhým. Dej, ať základem
mé osobnosti je ztotožnění se s
tebou.

Svatý Josemaría Escrivá de Balaguer,
Jít s Kristem, č. 31

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/zivot-panny-marie-vii-narozeni-jezise/>
(07.03.2026)